

DOBRÝ PASTÝŘ

Časopis evangelických sborů
v Krnově a Bruntále

ROČNÍK 30

ČÍSLO 1

BŘEZEN 2026

Velikonoční program

29. 3.	Květná neděle	10.00	Bruntál
		10.00	Krnov
1. 4.	středa	15.00	domov pro seniory Dolní Moravice
2. 4.	Zelený čtvrtek	18.00	Pesachové posezení Bruntál
3. 4.	Velký pátek	16.00	Velkopáteční divadlo Krnov
5. 4.	Velikonoční neděle	10.00	sváteční bohoslužba Bruntál
		10.00	sváteční bohoslužba Krnov

DOBRY PASTYR

Časopis evangelického sboru v Krnově a Bruntále vydáván pro členy a přátele sboru za dobrovolný příspěvek.
E-mail: dobrypastyr@post.cz

**ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV
EVANGELICKÁ**

Farní sbor ČCE, Albrechtická 811/8, Krnov, 794 01, tel.: 739 244 607.
Kazatel sboru: Štěpán Janča.
Bohoslužby každou neděli v 10.00 hodin v evangelickém kostele.

Úvodník

Mlčeti zlato

*Ústa spěšně neotvírej, neukvapuj se v srdci, když máš pronést slovo před Bohem;
vždyť Bůh je v nebi a ty na zemi, tak ať jsou nemnohá tvá slova.
Po mnohé lopotě přichází sen; hlupák se ozývá mnoha slovy.
Kazatel 5, 1-2*

*Pamatujte si, moji milovaní bratři: každý člověk ať je rychlý k naslouchání,
ale pomalý k mluvení, pomalý k hněvu; vždyť lidským hněvem spravedlnost Boží neprosadíš.
Epištola Jakubova 1,19-20*

*Při modlitbě pak nemluvte naprázdno jako pohané; oni si myslí, že budou vyslyšeni
pro množství svých slov. Nebuďte jako oni; vždyť váš Otec ví, co potřebujete, dříve než ho prosíte.
Evangelium podle Matouše 6, 7-8*

Nemáte někdy pocit, že jsme zavaleni slovy a informacemi? Někdy jsou to slova, nesoucí sdělení, slova, nabitá obsahem. Jindy (a mívám v poslední době často dojem, že výrazně převažují nad těmi prvými) jsou to slova bez významu a bez náplně, určená ne ke sdělení, ale k rozdělování, ne k objasnění pravdy, ale k jejímu zatemnění. Slova používaná někdy jako vražedné bodáky a jindy jako zbraně hromadného ničení, tedy, zamořující celou společnost. Slova, vyřčená jen proto, aby se zakrylo ticho bezradnosti a prázdnota ducha.

Už Písmo svaté nás pře d takovými slovy varuje. Slyšíme to ze Starého i Nového Zákona stejně, nacházíme to v žalmech, prorocích, evangeliích i epištolách. Stále znovu slyšíme, že slova mají moc stavět, ale častěji boří, mohou přinést pokoj, ale mnohem častěji vyvolávají válku. Mohou ublížit dokonce i ve chvíli, kdy ubližování vůbec nebylo v úmyslu. Slova jsou výbušná komodita, proto je třeba s nimi zacházet opatrně – stejně jako s výbušninou.

V Bibli čteme ovšem i o jiných slovech – o slovech, před kterými stojí za to zmlknout,

kterým má smysl naslouchat. Jsou to Slova, která uzdravují tělo i duši, Slova života. Slova, kterých se ucho nepřesytí. Slova naděje, Slova lásky, Slova spravedlnosti. Slova Boží.

Všichni bibliční svědkové nás nabádají, abychom je brali vážně. A abychom je nepřehlušovali svými litaniemi nářků a stížností, natožpak slovy vycpávkovými a zbytečnými. Dokonce i při modlitbě máme nejdříve dlouho naslouchat, a teprve pak pokorně přednést své díky a prosby.

K Eliášovi mluvil Hospodin ztišením v oku bouře, ohně a zemětřesení. Ježíš zvítězí jemným slovem nad víchřicí a vlnobitím. Dokonce ve chvíli Ježíšovy smrti na kříži nastalo ticho po celé zemi. Ticho, které mluví výmluvněji, než reprobodny vytavené na maximum. Ticho, které člověka nenechá na pospas rámusu utahaného světa. Ticho, které přináší vykoupení a spásu.

A proto končím toto úvodní hraní se slůvky s nadějí, že všechno další, co si v tomto vydání Pastýře přečtete, vzešlo z hlubokého ztišení před Bohem a že to bude mít váhu a přinášet uzdravení, pokoj a naději.

Instalace Jany Peřtové a otevření opraveného Přístavu

Po půlroce pilné činnosti v Bruntále konečně proběhla oficiální instalace Jany za jáhenku bruntálského sboru (byť jen na poloviční úvazek – druhou polovinou je jáhenkou seniorátní). Slavnostní setkání se odehrálo v neděli 22. 2. a instalaci vykonal senior Moravskoslezského seniorátu – a také bývalý administrátor

bruntálského sboru – Vlastík Stejskal.

Při této příležitosti jsme také oficiálně otevřeli po povodni rekonstruované prostory přístavby sborového domu. Sice nám ještě chybí vybavení a některé drobné dodělávky, ale už se přístavba dá používat.

Velice děkujeme všem, kdo na rekonstrukci, úklidu a vý-

zdobě prostor strávili hodiny a dny práce – zvláště bratrům Davidovi Šromovi a Petrovi Lakomému, a taky sestře Janě Peřtové. Naše díky patří taky projektovému oddělení ústřední církevní kanceláře, které nám zprostředkovalo skutečně štědré dary od církví z Německa i Česka, díky nimž jsme mohli prostory opravit a také vybavit. ŠJ

Výroční shromáždění v Krnově

Výroční sborové shromáždění v Krnově se konalo v neděli 15. 3. Vyslechli jsme si zprávy o životě sboru, schválili rozpočet pro rok 2026 a zvolili farářem sboru na dalších pět let bratra Štěpána Janču.

V Bruntále jsme se sešli o týden poz-

ději, v neděli 22. 3. Mluvili jsme o změnách ve sboru, které nastaly s nástupem sestry Jany Peřtové jako jáhenky bruntálského sboru, a taky o rekonstrukci sborových prostor po povodni z roku 2024.

ŠJ

Pozvánka na velikonoční divadelní hru

Zveme vás na velikonoční divadelní hru do evangelického kostela. Velikonoční příběh se točí kolem jediné věci – kolem smrti a vzkříšení Ježíše Krista. Tuto důležitou událost si společně připomeneme na Velký pátek 3. 4. 2026 v 16 hodin. Jste srdečně zváni.

Nejdůležitější je pro mě svoboda

V roce 2001 se jednu deštivou neděli v kostele objevila mladá rodina se dvěma dětmi – Liduškou a Patrikem. Přistěhovali se z vesnice Vysoká na Osoblažsku. Tenkrát bych neřekla, že z těchto dvou dětí se stanou věrní mládežníci a na dlouhou dobu u nás zakotví. Liduška, nyní Hoferková, se se svým životním příběhem v tomto časopise už v roce 2021 všem představila. Tentokrát přišel na řadu Patrik, když přijel s rodinou z Poděbrad na návštěvu. Rozhovor se nepolekal, a tak si ho můžeme přečíst.

● **Patriku, býval jsi nedílnou součástí krnovského evangelického sboru. Kolik let uteklo, co jsi odsud odešel definitivně? Nezapomněl jsi na Krnov? Rád vzpomínáš a za koho jsi nejvíce vděčný?**

Z krnovského sboru jsem odešel již před několika lety na studium teologické fakulty v Praze. O víkendech jsem často přijížděl do Krnova, ale už to bylo jiné. Oficiálně jsem odešel v r. 2022. Již nějakou dobu bylo mým bydlištěm Praha Žižkov a duchovním domovem se stal Žižkov II. Zpočátku ve sboru byl farářem Jaromír Strádal, později sestra Mrázková. Před několika lety se mě místní lidé ze staršovstva ptali, zdali bych přijal kandidaturu do staršovstva. Samozřejmě bylo členství ve sboru, proto jsem přestoupil z krnovského sboru do žižkovského. Ale na Krnov vzpomínám. Poznala to i žižkovská

mládež z mých poznámek při různých setkáních: „To u nás v Krnově...“ Rád vzpomínám a jsem vděčný za lidi z krnovského sboru. Bylo mi asi 7 let, kdy jsem byl se svým mladším bratrem Rostíkem pokřtěn v evangelickém sboru a.v. v Novoměstě nad Váhom na Slovensku. Byla zde pokřtěna i sestra Liduška a naši rodiče kdysi měli v tomto kostele svatbu. V tom osudném roce mladší bratr při operaci zemřel a my se o pár měsíců později, v roce 2000, přestěhovali do Krnova. Z vyprávění rodičů vím, že díky mé kmotře, která se potkala s opavským farářem J. Lukášem, jsme byli do krnovského sboru pozváni. Pak nastala příprava na konfirmaci, následná konfirmace, výlety s mládeží, a tak pro mě nastalo období, které mi otvíralo cestu ke svobodě. Moji rodiče se o mě po úmrtí bratra tak báli, že jsem sám ven nemohl chodit. Ale jít do kostela na bohoslužby mi bylo umožněno. Proto jsem vděčný za sbor a aktivity v něm spojené.

● **Odešel jsi do Prahy studovat teologii, a co jsem slyšela od Lidušky, kromě studia ses věnoval mnoha jiným aktivitám. Také jsem slyšela, že jsi začal pracovat v nemocnici. Je to tak?**

Ano, je to tak. Zajímalo mě se úplně o všechno, chtěl získat co nejvíce vědomostí – asi to nebylo moc moudré. Nabral jsem si všeho moc: školu, zájmové aktivity, po večerech setkávání s mládeží různých sborů a církví, v no-

ci příprava do školy. Takové tempo jsem zdravotně nezvládal. Přesto mě těšilo pozvání do hudební skupiny Nsango Malamu („Dobrá zpráva“) na evangelické fakultě. Ráno a večer jsem navštěvoval mše v kostele „Nejsvětějšího srdce Páně“ na náměstí Jiřího z Poděbrad a seznámil se místní katolickou mládeží, navštěvoval katolické vysokoškolské společenství, spoluorganizoval setkání komunity Taizé v Praze, učil se litevštinu, v r. 2017 jel s katolickými teology do Litvy a v roce 2019 se přidal jako dočasný bicista ve schole Rytmig (u sv. Ignáce). Každou chvíli jsem dělal něco jiného, lital zprava doleva. Opravdu toho bylo příliš. Ve skutečnosti jsem však byl uzavřený do sebe a nedokázal se z toho vymanit. Už ve druháku mě přepadaly myšlenky, že teologie je opravdu zajíma-

vá, něco jsem se tam dozvěděl, žádnému evangelíkovi nabyté poznatky neuškodí, ale že mi to stačí do života. Psychicky i fyzicky bylo toho na mě opravdu příliš. Ve studiu jsem se zasekl.

Pak přišel covid. Všichni se snažili nějak pomáhat. Já si vybral Diakonii Sobotín. Po čase jsem se přesunul zpět do Prahy a začal pracovat v nemocnici u sv. Alžběty, pak na Bulovce. V této době pracuji na plný úvazek v administrativě na akutní ambulanci Kliniky infekčních nemocí.

● **Vím, že jsi založil rodinu a přestěhoval se do Poděbrad. Prozradíš něco o své rodině?**

Jsem moc rád, že si mě moje žena Anička našla. Její otec pracoval nějakou dobu v Americe a rodina tam s ním tři roky žila. Anička studovala na evangelické fakultě obor sociální a pastorační práce. V roce 2022 jsme začali spolu chodit, v roce 2023 se nám narodil syn Benjamín, v roce 2024 byla svatba a narodila se nám dcera Amálka. Moje žena Anička je velmi milá a její rodiče nám hodně pomáhají. Bydlíme v Poděbradech.

● Patrik s rodinou, r. 2025

● **Přestože jsi mladý, perspektivní muž, zeptám se, jak moc je ve tvém životě důležitá víra v Boha? Ovlivňuje tvé životní směřování? A jaké hodnoty považuješ za zásadní?**

Začnu tím, co je pro mě nejdůležitější. Je to svoboda. Díky krnovskému sboru jsem se naučil být svobodný. Svobodný hlavně v názorech. Musím ale přiznat, že mně samotnému dělá problém mluvit o víře. Mívám také problém najít si čas na modlitbu. Ale vím, že kdybych neměl Boha, nedostal bych tak úžasnou ženu. Anička říká, že také ona je vděčná Bohu za mě. Že prý v soužití se mnou její víra vyrostla a teprve se mnou se začala modlit. Já, který si ně-

kdy neudělám čas na modlitbu, jsem jí najednou příkladem v modlitbách. Tady v Poděbradech jsme momentálně zakotvili v Církvi husitské. Anička se tam cítí přijatá a využitá.

● **Ríká se, že příklady táhnou. Je pro tebe někdo příkladem?**

Příkladem? Každopádně v mnohém je mi příkladem moje sestra Liduška. Občas jí říkám, že mezi kamarády není nikdo, kdo by mi byl příkladem – možná kamarády ani nemám. Ale když nad tím přemyslím, kamarádů mám hodně. Jen mě někdo musí vytáhnout z mé ulity. Nejsem prostě kontaktní osoba. Ale jsem vděčný za každého člověka, který se mnou dokáže jednat normálně a udělá si pro mě čas. Nedělá to jako psycholog, co bere 2000 Kč na hodinu. Vzpomínám třeba na tebe, Tammaro. Kdykoli sis na mě udělala čas a cvičila se mnou písně, abych se mohl zapojit tady v Krnově v pěveckém sboru.

● **Máš nějaký oblíbený biblický příběh? Něco, co rád čteš?**

Nemám oblíbený konkrétní biblický příběh. Ale doma si s Aničkou pročítáme krátké ekumenické biblické zamyšlení. Teď vlastně si něco uvědomuji: hádej, který příběh chytíl Anička za srdce? Je to biblická postava Benjamína a jeho příběh.

Patriku, děkuji. Ať jste obohaceni ve společenství, které jste si vybrali; ať se společně s celou rodinou posunujete blíže k Bohu; a nezapomínej na sbor, ze kterého jsi vyšel.

Tamara Maláčová

● Konfirmace - Patrik první zprava, r. 2005

Letošní setkávání v krasovském kostelíku

I v letošním roce se těšíme na bohoslužby v evangelickém kostelíku v Krasově (od dubna do října a vánoční na Štěpána). Bývá to bohoslužba odpolední, neformální a pohodová, s příjemným společenstvím a netradiční liturgií. Občas je spojena i s následným posezením, zpíváním, opékáním buřtů nebo grilovačkou.

V letošním roce ovšem krasovské bohoslužby nevycházejí na třetí neděli v měsíci jako v předchozích letech, ale na druhou. Čas zůstává stejný: 16.00 (s výjimkou červnové okrskové bohoslužby, kdy budou našimi hosty sestry a bratři ze sborů v Bruntále, Opavě a Vítkově. Takže si můžete do kalendáře poznačit tato data:

12. 4.	16.00	pravidelná bohoslužba
10. 5.	16.00	pravidelná bohoslužba
14. 6.	10.00	okrsková bohoslužba, po ní posezení s občerstvením
12. 7.	16.00	pravidelná bohoslužba
9. 8.	16.00	pravidelná bohoslužba
13. 9.	13.30	pouť do Krasova (odchod z Ježníku)
	16.00	poutní bohoslužba, po ní zpívání a grilovačka
11. 10.	16.00	pravidelná bohoslužba
26. 12.	16.00	vánoční bohoslužba

Okrsková bohoslužba a společný víkend

Okrskovou bohoslužbu máme v letošním roce na starost my. Byla určena neděle 14. 6. a jako místo byl zvolen Krasov. Bohoslužba začne v 10.00 a po ní se můžeme těšit na povídání, zpívání, hry pro děti, možná ohýnek a opékání různých lahůdek.

Pro ty, kdo mají chuť společenství roztáhnout na celý víkend, chceme zajistit ubytování někde v dostupném okolí (bude ještě upřesněno kde, předpokládaná cena je kolem 400,- Kč za osobu a noc). Věříme, že takto si budeme ještě mnohem silněji prožít vzájemné společenství a sdílet své radosti i starosti, nejen sborové a církevní, ale i osobní, rodinné nebo pracovní.

ŠJ

Letní tábory

Opět po roce zveme děti na letní tábory.

Příměstský tábor pro menší děti bude v Krnově od 17. do 21. 8. Jsme rádi, že budeme moci opět využít po povodni opravené prostory školy Slezské Diakonie na Hlubčické ulici. Odtud budeme ovšem vyrazet na různé expedice po Krnově a přilehlé krajině. Tábor je určen pro děti mezi 5 a 11 lety a bližší informace může podat Marta Marková.

Tábor pro děti o kousek starší bude o měsíc dříve – od 18. do 26. 7. Bude opět na Spálově (okres Nový Jičín, mezi Vítkovem a Odrami) pod hlavičkou YMCA Orlová. Bydlení v indiánských stanech, dobrodružství v přírodě, táboráky, hry v lese, na louce i v řece. Cena 3.800,- Kč, při včasné zaplacení znatelná sleva, stejně tak sleva pro sourozence nebo členy YMCA. Bližší informace u bratra faráře.

Pozdvižení na krnovských školách

EXIT TOUR 2026

Ve dnech 23.-25. března zažily některé krnovské školy velké pozdvižení. Na celý den školu obsadili muzikanti, lektoři a dobrovolníci v rámci preventivního programu, nabízeného Křesťanskou akademií mladých a krnovskými církvemi.

Už v půl sedmé ráno se tělocvična hemží bedňáky a zvukaři, kteří chystají šou. V osm to začíná naostro – tóny zvučného rapu i vtipkováním moderátorů, kteří navazují první kontakt se studenty. Kolem deváté se děcka rozcházejí do tříd s lektory, kteří pro ně připravili přednášky a workshopy na různá témata – od šikany až po bezpečnost na internetu. Po dvanácté se pak všichni opět vrací do tělocvičny, kde už zase nastupuje kapela k zakon-

čení školního programu, a moderátoři zvou zájemce na odpolední party, tentokrát už mimo půdu školy – v modlitebně Křesťanského společenství nebo evangelického sboru. Tady se můžou už zcela neformálně – při hrách, rozhovoru nebo při jídle – znovu setkat s muzikanty z londýnské kapely Faith Child i s ostatními dobrovolníky, kteří se na akci podílejí.

Středeční večer zakončuje velký koncert kapely v klubu Kofola a hosté jsou pozváni na klub pro mladé, který bude na celou tuto akci navazovat – v pátek poprvé, a pak každou středu opět v Křesťanském společenství a v evangelickém sboru.

Těšíme se na dobrodružství, která společně zažijeme. ŠJ

Připojte se k modlitbám

Modlitba je velmi zásadní součástí života – jak každého jednotlivého křesťana, tak i každého křesťanského společenství. I v roce 2026 vás zveme, abyste se zapojili do těchto modlitebních setkání:

Pravidelné modlitební setkání – každý pátek (v období letního času od 18.00, v období času zimního od 17.00). Modlíme se za nemocné nebo nějak bolavé, za mladé i staré, za sborové aktivity a církev, ale taky za město, naši zemi a za celý svět, za jeho vůdce a šéfy, ale i za obyčejné lidičky

Pravidelné ekumenické modlitební setkání – každé první pondělí v měsíci se setkáváme s modlitebníky z dalších krnovských křesťanských církví. Vždy v 18.00 v některé ze zapojených církví (adventisté, armáda spásy, katolíci, křesťanské společenství a evangelický sbor). Na konkrétní místo se prosím vždy informujte ve sboru.

Modlitební řetěz – vždy v poslední pátek v měsíci, od 6.00 do 17.00 (zakončeno společnou modlitební chvílí na faře). Do modlitebního řetězu se může zapojit kaž-

dý, kdo je ochotný věnovat aspoň půl hodiny svého času této formě společné modlitby. Cílem je, aby se v každou chvíli tohoto dne někdo z nás modlil. Proto máme rozpis, do kterého je možné se zapsat na dobu, která vám vyhovuje. Modlíme se za sbor, za lidi, kteří přicházejí na bohoslužby a další sborové aktivity, za nemocné, smutné a opuštěné, za církev Kristovu a za cokoliv dalšího, co nás napadne.

Připojte se k nám a odnesete si požehnání, které dostáváme skrze modlitbu.

ŠJ

Hřích jako dluh

Jistě jste už někde v médiích narazili na slovní spojení dluhová past. Jedná se o situaci, do které se člověk (případně i instituce) dostane, když mu přerostou přes hlavu jeho dluhy. Někdy je to vlastním zaviněním – když si lehkovážně napůjčujeme víc peněz, než dokážeme splácet. Ovšem i bez vlastního přičinění člověk může do této pasti docela snadno padnout – když nastane nějaká krize (ztráta zaměstnání, zdravotní problémy, povodeň), která přinese nečekané výdaje, a člověk nemá dostatečný příjem nebo dostatečné úspory, aby je pokryl. Nouzi pak řeší půjčkou. A když pak nemáme dost peněz na splacení, půjčujeme si znovu. Nakonec pak rodina splácí už jen úroky z úroků a končí v zoufalství a beznaději.

Bible, zvláště Nový Zákon nejednou porovnává hřích k dluhu. K dluhu, při kterém nejde o mince a bankovky, ale o lásku, kterou jsme zůstali dlužni Bohu i bližním, o milosrdenství, které jsme neprokázali, o pravdu, kterou jsme zapřeli. Od Boha jsme dostali život, abychom jej naplnili dobrotou – jestliže jej místo toho plníme lhovostí nebo dokonce zlobou a nenávisť, míjíme jeho cíl a zůstáváme Pánu dlužni, stáváme se dlužníky. A jestliže tento dluh stále navyšujeme, dostáváme se do podobné smrtící spirály, jako notorický klient zastaváren.

Otázka je stejná jako u operací finančních, tedy: jak se z tohoto zacyklení vysvobodit?

Bible překvapivě nabízí řešení obojího – jak dluhu fyzického finančního, tak dluhu duchovního.

Už Mojžíšův Zákon (III.Mojžíšova 25) vyhlásuje každý padesátý rok za léto milostivé. V tom roce mají být vráceny pozemky nebo domy, které byly kvůli chudobě prodány, dokonce mají být propuštěni ti, kdo se z nouze prodali do otročké služby. Milostivé léto dělá tlustou čáru za ztracenou minulostí a dává člověku možnost začít znovu s čistým štítem.

Když Ježíš začíná své veřejné působení, čte v nazaretské synagoze text z prorocství Izajášova (viz. Lukáš 4,18-19):

Duch Hospodinův jest nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst; poslal mne, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil léto milosti Hospodinovy.

Ježíš přijímá za svůj tento cíl Hospodinova služebníka, tedy vysvobozovat zajatce, rozradostnit chudé, navrátit zrak nevidomým a vyhlásit léto milosti Boží. Podle tohoto programového prohlášení musíme rozumět celé jeho následující službě, a nakonec i jeho smrti a vzkříšení. Ježíš nám nabízí vytržení ze spirály dluhů, z cyklónu neodpuštění, nelásky, bezcitnosti a nepravdivosti.

Apoštol Pavel to v epistoletě Koloským vyjádřil pozoruhodným obrazem:

Vymazal dlužní úpis, jehož ustanovení svědčila proti nám, a zcela jej zrušil tím, že jej přibílil na kříž.

Naše viny jsou vlastně dluhy, které máme u Pána světa. Ten dluh narůstá s každou špatností, kterou uskutečníme, ale Pán sám nabízí řešení. Odpuštění. Mnohokrát mluví o odpuštění lidském i Božím. Říká, že odpuštění je jedinou možností, jak se z dluhové pasti vymotat, jak tu spirálu zarazit.

Můžete to najít třeba v Modlitbě Páně, kterou někteří z nás říkají denně. Originální znění této vzorové modlitby zní podle Matouše (6,12): „odpusť nám naše dluhy, jako i my odpouštíme svým dlužníkům.“, zatímco Lukáš spojuje oba naše pojmy do jedné věty (11,4): „odpusť nám naše hříchy, jako i my odpouštíme těm, kdo nám dluží“ A můžeme jen spekulovat nad tím, jestli Ježíš myslel jen na duchovní význam toho slova nebo i na ten zcela světský, tedy na obsah našich peněženek.

Celé téma je v prvním evangeliu ještě zvýrazněno podmíněním odpuštění Božího naším odpuštěním našim viníkům.

Když apoštol Pavel hledal ilustrace, kterými by vysvětlil, co pro lidstvo udělal Pán Ježíš ve své smrti a ve svém vzkříšení, použil obraz dlužního úpisu (dnes bychom možná řekli smlouvy o půjčce), který je přibitý na kříž. Ježíš sám tady je tím svědectvím proti nám – tedy, že máme velké dluhy vůči Bohu, které On splácí svou smrtí a svým zmrtvýchvstáním. Takhle to zní z epistolety Koloským (2,14):

Vymazal dlužní úpis, jehož ustanovení svědčila proti nám, a zcela jej zrušil tím, že jej přibílil na kříž.

Ježíš nás vysvobozuje ze zacyklení do našich hříchů a vin. Svou obětí na kříži nás vykupuje z vězení pro dlužníky a otvírá před námi dveře do nového života, oproštěného o chyby minulosti.

ŠJ

Adventní koncerty 2025

V rámci tradičních adventních koncertů v krnovském kostele jsme i tentokrát měli možnost vidět a slyšet zajímavé muzikanty.

Na první adventní neděli přijel sbor Family Gospel z Ostravy spolu s duem T'n'T od Prahy. Předvedli program živých písniček a dokázali, že gospel je strhující, i když je doprovázen jen jednou akustickou kytarou.

Druhý adventní nedělní večer patřil Krnovskému žesťovému kvintetu. Slyšeli jsme směs různých hudebních žánrů – od klasických skladeb barokních, přes úpravy lidových koledí až po písničky Beatles nebo hudbu z akčních televizních seriálů.

Třetí neděle přinesla naše spřátelené sbory Staccato a Legato (oba dva už zkoušejí u nás na faře). To je krnovská klasika pod

vedením paní Svatavy Olejkové – opět různé žánry, krásně zazpívané.

Poslední adventní neděle už tradičně máme rezervovanou pro Vánoční divadelní hru – tentokrát nazvanou Ještě zapadá slunce nad Sodomou. A co mají Vánoce společného s příběhem Sodomy a Gomory? Nabídka Božího slitování, která je otevřená každému hříšníkovi – jen se jí chopit.

Děkujeme všem hudebníkům, zpěvákům, hercům, režisérce a všem, kdo se podíleli na přípravách úspěšných adventních večerů.

Výtežek adventních koncertů byl tentokrát věnován projektu podpory dobrovolníků, kteří pečují o vdovy a sirotky na Ukrajině. Děkujeme za každý příspěvek.

ŠJ

Sborový den s Janou Peřtovou

Poslední lednovou neděli jsme se rozhodli strávit společně. Naším hostem byla nová bruntálská kazatelka Jana Peřtová společně s několika přáteli.

Jana kázala při ranních bohoslužbách, poté jsme si vychutnali výborný společný oběd a krátký neformální rozhovor kolem stolů.

Ve 14.00 jsme se pak přesunuli do kostela, kde se s námi Jana a její kolegyně Monika podělily o svá svědectví o životě s Bohem a spolu s dětmi předvedly kreativní možnosti obohacení bohoslužby – například požehnaní, vylévající se na nás, bylo symbolizováno mýdlovými bublinami, kterými nás děti krásně zafoukaly. Kromě toho po kostele pobíhali praporečníci, mávající prapory ke slávě Boží, a andělé s rozsvícenými křídly.

Děkujeme za podnětný zážitek.

ŠJ

Sborový den v Krnově očima Tobiáše

V neděli jsme odjeli v 8:30 do Krnova. Museli jsme se rozdělit do dvou aut. Tobi a Joni s Janou jeli jedním autem a Petr, Pavlína a Anička s Benem jeli jiným autem. Tak jsme dojeli a byla tam herňa a byly tam i kostky z tvrdého papíru a postavili jsme tam věž. Potom byla bohoslužba. Zpívali jsme tři písně a potom se nás ptala Jana, co znamená pozvednutí rukou. A jeden pán, tělesně postižený, nám to

vysvětlil. A potom nám kazatelka Jana řekla, že teď půjdeme s Monikou do kostela a tam budeme něco cvičit. Takže jsme šli a měla tam pro nás nachystané různé věci jako třeba míčky, takové křídla, stužky i bublifuky, tyčky a další věci. A potom jsme šli do modlitebny a tam byl oběd už nachystaný. Tak jsme si dali oběd a potom byl volný čas. Já, Tobiík s Jonášem a s Jiříkem jsme si dali buchtu, ale jinak

jste si hráli a lidi si povídali. A po volném čase jsme šli do kostela. Tam jsme se připravovali na vystoupení. Diváci byli připraveni. První jsme běhali s šátkama i s křídla a bublifukama a i míčkama. A k tomu všemu nám Jana Peřtová zpívala krásné písně a bylo to super. Po vystoupení jsme šli ještě do modlitebny. Tobi, Joni a Petr jsme jeli vlakem. Pavlína, Anička a Ben jeli autem.

Tobiáš Lakomý (9 let)

Boží hod na ledě

Dobrá zpráva zněla 25. 12. bruntálským náměstím Míru přímo z ledové plochy. Nejdříve se přichozí měli možnost zahrát společným zpěvem vánočních hitů a oči potěšit uměním krasobruslařky Andi Jančové (ČCE Krnov). Pak přidal žonglérské kousky člen tvůrčí skupiny Plan/e (www.plan-e.cz) a konečně se otevřelo kluziště pro všechny, kdo si to odpoledne obuli své „nože“. Díky technické podpoře Štěpána Jančí (ČCE Krnov) a Antonína Prokúpka (CB Opava/Bruntál) pak mohla znít slova povzbuzení přímo z ledu ke všem bruslařům, divákům i kolemjdoucím: „Můžeš se usmívat, i když doba je těžká a všude plno zmatku. Nejsi na to sám. Pán Bůh ti dodá odvahu do příštích dní“.

Atmosféru si pochvalovali místní i ti, kdo se na neobvyklou vánoční akci vypravi-

li z Opavy nebo Šumperka. U srdce zahřála také pracovníky Technických služeb města, kteří ji od začátku vzali za svou. Nechyběla ani televize POLAR, která z akce pořídila reportáž.

Premiéra „ledové bohoslužby“ je za námi a zdá se, že Bruntál se bude těšit z nové Boží tradice.

Jana Peřtová

Každý den Pánu Bohu děkuji!

Myslím, že mnoho z nás si pamatuje dobu, kdy v Krnovském evangelickém sboru působil kazatel Milan Moletz. V devadesátých letech přicházelo dost nových lidí. Většinou mladí, ale mezi nimi se objevovali padesátníci nebo šedesátníci. Dnes jsem se vypravila za jednu (nyní již) devadesátníci a zazvonila na zvonek se štítkem „Libuše Kulová“. A když se pozvete k rozhovoru s 90letým člověkem, přemýšlíte, odkud začít.

• Líbo, dovolíš nám nahlédnout do tvého života?

Narodila jsem se v roce 1933 v Košicích českým rodičům jako páté dítě. Rodiče - železničáři - byli posláni z Čech na Slovensko, aby tam pomohli rozvinout železniční dopravu. Když mi bylo 5 let, přišli Hlinkovci a všichni Češi se museli rychle vystěhovat. My se přesunuli do Olomouce, kde jsem začala chodit do školy. A v září 1945 se celá naše rodina přestěhovala do poloprázdného pohraničí do Krnova.

Doma se o Pánu Bohu nebo o víře v něj nikdy nemluvalo. Ovšem jako evangelíci jsme byli v papírech zapsáni a z toho vyplývala povinnost chodit do evangelického náboženství. V r. 1948 proběhla v kostele pod vedením faráře Jaromíra Kryštůfka konfirmace (příznání se ke křtu v dětství a osobní vyznání víry) - pro mě formalita. Tenkrát to byla poslední návštěva kostela

• Liba Kulová uprostřed

na dlouhá desetiletí. Pravda je, že občas jsem se pomodlila Otčenáš, ale to bylo tak všechno.

V naší rodině byla tradice, že se dívky vyučily jako švadleny - já nebyla výjimka. Začínala jsem u mistrové Šrotové, její manžel byl Žid. To byla moc dobrá švadlena, tam bych se hodně naučila. V její dílně se kvalitně šilo, při práci zpívalo - prostě krásně. Pak přišli komunisti, podnik zavřeli a já začala chodit k jiné švadleně, ale ta byla na houby. Šít neuměla. Odešla jsem tedy do družstva, kde se člověk nenaučil už vůbec nic. Ale pozna-

la jsem tam manžela. V mých 19 letech byla svatba, brzy se narodily dvě dcery a já s nimi zůstala 10 let doma. Po mnoha letech jsme si přestali rozumět a rozvedli jsme se.

• Jak jsi našla cestu k Bohu?

Čas rychle letěl a najednou mi bylo 58 let. Začala jsem si uvědomovat, že cítím jakési puzení nebo doslova Boží volání: „Kup si Bibli.“ Ano, vzpomínám, že v dětství byla doma králická Bible - pro mě však nesrozumitelná. Ale vždy, když jsem šla kolem kostela a dívala se na dveře, pokaždé jsem utekla, pokud

u nich někdo stál. Chyběla mi odvaha vejít.

V únoru 1991 se objevila v mé poštovní schránce pozvánka na evangelizaci - dostávalo ji mnoho lidí. Přišla jsem a sedla si vedla Bedřicha Marka. Vzpomínám, jak se na mě - nesmélou - díval a pak řekl: „Už dříve jste se měla odvážit přijít.“ Pak zpívala chválicí skupinka s Renatou Ulmanovou. Na konci Renata za mnou přišla a mně - cizí ženě - podala ruku. Tehdy jsem cítila tak silný Boží dotyk, který neumím ani popsat. Od té chvíle bylo společenství křesťanů pro mě nezbytné. Chodila jsem na skupinku ke Kubíčovým s Kubíčkovými, Alenou Fojtíkovou a dalšími. Mé srdce se otvíralo víc a víc. Třeba číst společně žalmy - to je přece taková krása!

A tak na cestu za Kristem jsem se vydala v mých 58 letech.

• Co pro tebe znamená život s Bohem po 30 letech?

Věříš, že někdy přemýšlím nad tím, jak jsem na tom s vírou před Bohem? Musím říct, že si život bez něj nedovedu vůbec představit. Deně mu děkuji. Chodím do lesa na houby. Každý mi říká: „Nechoď sama.“ Odpovídám: „Já nechodím sama. Chodím s Bohem, dávám se do jeho ochrany.“ Je pravda, že teď už mám dvě hole, už si nejsem tak jistá. Přece jen mi bude 93 let, léčím se s osteoporózou a nesmím spadnout. Takže říkám: život s Bohem je pro mě nezbytný.

• Prožilas někdy krizi víry?

Nevzpomínám si, že bych krizí víry někdy prošla. Ně-

kdy tedy Pánu Bohu trochu vyčítám: „Pane Bože, kde je tvoje milosrdenství, mám zrovna zdravotní potíže. Tak se mi dej poznat.“ Ale to říká jen tak. Co bych chtěla v mém stáří? Ale vím, že Bůh uzdravuje. Když jsem v 90tých letech uvěřila, Pán Bůh mě zbavil revmatoidní artritidy. Bolesti se mi stěhovaly z jednoho kloubu do druhého. Dvakrát jsem byla v láních a nic nepomáhalo. Tenkrát se mě Pán Bůh dotkl uzdravující rukou a nemoc je dodnes pryč.

• Říká se, že trpělivost růže přináší. Muselas být v životě hodně trpělivá? A jaké růže ti to přineslo?

Ach, jo. Trpělivost je moje slabá stránka. I dnes. Musím se přiznat, že svou netrpělivostí jsem spíš někomu ublížila. Prosila jsem i dcery za odpuštění, jestli jsem jim někdy i nevědomky nějak ublížila. Takže trpělivost v mém případě moc růží nepřináší.

• Máš ještě nějaké sny?

Ano. Mám jeden velký sen nebo spíš přání. Třicet let se modlím za svou rodinu, aby uvěřila Bohu a patřila do Boží rodiny. Zatím pořád nic. Možná to je právě ta zkouška mé trpělivosti. Věřím, že přinese růže z Boží milosti.

• Jak se ti daří zachovávat radostného ducha? Kde bereš radost ze života?

Odpovím jednoduše. Občas z Prahy přijede můj vnuk (já jsem dokonce už praprababička) a říká: „Babi, ty jsi tak radostná a klidná!“ A já odpovídám: „Každý den Pánu Bohu děkuji, děkuji, děkuji...“

To je radost mého života. I když jsem už pokročilého věku, s Bohem se mám na světě dobře, a ještě bych tu chtěla být. Ale nevím, kolik dnů je mi vyměřeno.

• Líbo, obě víme, že naše budoucnost je v Božích rukou. Naštěstí. Moc ti děkuji, že jsem s tebou mohla chvíli pobýt.

Tamara Maláčová

• Konfirmace 1948 - Liba Kulová, první zprava

Den pro ženu s Janou Kudělkovou

DEN PRO ŽENU – tak jsme nazvali, připravili a prožili 8. 3. ve sboru JAKODOMA v Bruntále. Už u vchodu do sborového domu čekali 3 svátečně oblečení mladí muži, aby každou přicházející ženu přivítali s květinou a veršem z Písma. Bohoslužby kromě kazatelky Jany Peřtové hudebně doprovodil také devítiletý Tobiáš Lakomý. U společného oběda, už zůstaly jen ženy a po individuálních rozhovorech nastal očekávaný čas na kávu. COFeeFineTime byl příležitostí ke sdílení s hostem – Janou Kudělkovou. A protože do sborového domu ČCE v Bruntále by se všechny ženy z našich sborů nevešly, přinášíme toto setkání na stránky DOBRÉHO PASTÝŘE s přáním, ať se i čtenáři rozhovoru cítí při jeho čtení JAKODOMA.

Janu Kudělkovou znám ze spolupráce na projektu „Daruji péči a klid“. Jana je manželka, maminka 3 dcer. Po mateřské dovolené začala pracovat pro misijní organizaci SIM.

● **Jani, jak ses k této službě dostala? Můžeš stručně vysvětlit záměry této organizace a svou práci v ní?**

Docela nenápadně. S jedním z vedoucích pracovníků SIM, kterému zde říkáme Felagund (z bezpečnostních důvodů), jsem už dříve spolupracovala v Křesťanské akademii mladých. Potom jsem ale byla devět let doma na mateřské s našimi třemi dcerami.

Při jedné návštěvě jsem mu říkala: „Felagunde, já si po těch devíti letech na mateřské připadám tak nejistá, že už ani nevěřím, že bych se dokázala vrátit zpátky do práce. Ty jsi se mnou byl vždycky spokojený – zkus mě trochu povzbudit, že to ještě zvládnou.“ On to ale vzal až moc vážně a hned druhý den mi volal s nabídkou práce.

Nechtěla jsem to ale brát jen jako dobrý nápad. Absolvovala jsem ještě misijní kurz Kairo (který vřele doporučuji) a hledala jsem před Bohem, jestli je tato nabídka také Jeho pozváním.

SIM je celosvětová misijní organizace, která vysílá pracovníky do různých částí světa, především tam, kde je Kristus nejméně známý. Česká kancelář se stará zejména o pracovníky ve střední Asii a postupně začínáme rozvíjet službu i ve střední Evropě.

V organizaci působím jako office managerka a starám se o chod české kanceláře. Mo-

je srdcovka je ale Ukrajina. Vozím tam týmy dobrovolníků, které slouží bok po boku ukrajinské církvi – například na rehabilitačních pobytech pro ženy a děti padlých vojáků nebo na pobytech pro děti z frontových měst. Pomohli jsme také zrekonstruovat sociální centrum pro vnitrostátní uprchlíky, většinou velmi staré a nemocné lidi, kterým válka vzala jejich domovy. Nyní pracujeme na rekonstrukci komunitní farmy, která má sloužit válečným veteránům.

● **Pracuješ často na projektech, které chtějí odvahu. Kdo, nebo co Ti jako žene dodává sílu pouštět se do nesnadných úkolů?**

Je pravda, že občas dostávám otázku, jak můžu jako maminka tří dětí jezdit na Ukrajinu. Jak můžu opouštět rodinu a vydávat se do země, kde je válka. Objektivně ale jezdím převážně do nejbezpečnější části Ukrajiny – na Zakarpatí, které je od fronty vzdálené více než 1000 kilometrů. Právě proto se zde konají rehabilitační pobyty pro lidi zasažené válkou.

Zároveň mám velký respekt jak k těm, kteří jdou sloužit až na frontu, tak i k těm, kteří by do válečné země nikdy nešli. Věřím, že

jde především o osobní povolání a odpovědnost každého člověka.

Velkou inspirací jsou pro mě ženy, které měly odvahu jednat i v těžkých dobách našich dějin. Například ženy zapojené do odboje během heydrichiády. Když se dcera Anny Malinové později ptala, proč její maminka pomáhala Gabčíkovi, když měla doma dvouletou dceru a věděla, že jí za to hrozí smrt, vysvětlili jí, že to neudělala navzdory tomu, že má dceru, ale právě proto, že jí má – protože nechtěla, aby její dcera vyrůstala v nesvobodě.

● **Prožíváš zázraky?**

Cesty na Ukrajinu mi připomínají, že každý den, který můžeme prožít, je vlastně Božím zázrakem. Lidé v Kyjevě mi říkali, že pro ně je každý večer trochu jako pohřeb, protože nevědí, jestli se ráno probudí. A každé ráno je pro ně jako nové znovuzrození. Když člověk žije uprostřed války, velmi silně si uvědomí, jak křehký a vzácný je život.

Zároveň celá služba na Ukrajině je pro mě jedním velkým zázrakem. Když jsem tam před rokem a půl jela poprvé, měla jsem jen jednoduchou modlitbu: „Pane Bože, jsme tady. Umíme jako organizace vysílat misionáře a týmy. Jestli chceš, použij si nás.“ A Pán Bůh to opravdu udělal.

Od té doby jsem byla na Ukrajině s devíti týmy, asi čtyřiceti lidmi. Spolupřipravujeme rehabilitační pobyty, pomáháme s rekonstrukcí sociálních center a farmy připravujeme také odpočinkové pobyty pro vyčerpané ukrajinské služebníky. Pro mě je to všechno velký zázrak – a zároveň připomínka, že nic z toho bych nemohla dělat bez Boží lásky a jeho uschopnění.

● **Co pro Tebe znamená Ježíšovo prohlášení „já jsem dobrý Pastýř“ a jak tuto skutečnost v životě prožíváš?**

Myslím, že o tom by se dalo mluvit velmi dlouho – třeba nad pasážemi z Janova evangelia nebo nad známým Žalmem 23: „Hospodin je můj pastýř.“

Pro mě osobně z toho nejvíc vystupuje Ježíšova věta, že ovce znají hlas svého pastýře a dokážou ho rozpoznat. Jsem velmi vděčná za to, že znám Ježíše, že se učím rozpoznávat jeho hlas a že v životě znovu a znovu vidím, jak mě vede.

● **Máš nějaký speciální vzkaz pro čtenáře našeho časopisu?**

Jsem velmi vděčná za jednu lekci, kterou mě Pán Bůh naučil během mateřské dovolené. Byla jsem tehdy dost strhaná a vyčerpaná z velkých projektů, ve kterých jsem předtím působila. Právě doma jsem ale pochopila něco důležitého – že jsem na prvním místě milovaná Boží dcera. Že je vlastně úplně jedno, jestli je člověk „ředitel planety“, nebo za den stihne „jen“ přebalit děti a přežít nevyspaný do večera. Že je jedno, jestli jsme vidět, nebo jsme vskrytu. Jestli stojíme na pódiu a hlásáme evangelium davům, nebo se v tichu modlíme ve svém pokoji, nebo napečeme buchtu na nedělní bohoslužbu.

To nejdůležitější je, že jsme Boží dcery. Miluje nás prostě proto, že nás stvořil a jsme Jeho.

Víc o výše zmíněných službách se dozvíte na webových stránkách www.simcz.org a www.pobytyproukrajinu.cz

Rozhovor připravila Jana Peřtová, Bruntál

JARNÍ
ČAJ O PÁTÉ

JAKODOMA

31. 3. 17:00

LUBOMÍR HLAVSA

Seznamte se s šumperským rodákem, který byl uveden do Síně slávy komiksových cen Muriel

26. 4. 17:00

JOSEF HURTA

Roztančete se v rytmu s 60-70 let za doprovodu zpívajícího faráře

12. 5. 17:00

JAN TALAFANT

Dotkněte se vzácných historických vazeb a nechte se inspirovat příběhy starých Biblí.

ČCE BRUNTÁL, U POTOKA 34

Vánoční divadelní hra

V neděli 21. prosince 2025 jsme mohli už tradičně v našem kostele zhlédnout vánoční divadelní hru s názvem Dnes ještě zapadá slunce nad Sodomou. Autor Luděk Rejchrt opět mistrně propojil starozákonní očekávání narození Spasitele světa s novozákonní skutečností.

Obsazení bylo přebohaté, kromě našich členů si zahráli i členové krnovských církví a sympatizanti. Ekumena úžasná.

Vánoční příběh je v našich končinách notoricky známý, ale přesto obyvatelé Krnova znovu zaplnili kostel do posledního místečka, aby jim neušla ta úžasná atmosféra Vánoc, kterou přináší Josef s nežnou Marií, očekávající narození dítěte. Děťátko se

má narodit každou chvíli a není kam se vrátit. Drama houstne.

Vybavila se mi vzpomínka. Stalo se v jednom sboru, že také hráli vánoční příběh. Chlapec, hrající hos-

tinského, byl málo vycvičen a na dotaz Josefa, zda by mohli v jejich hospodě s Marií nocovat odpověděl: „Ano, pojdte dál, místa je tu dost,“ čímž vyvolal zmatek v řadách herců.

U nás se nic takového nestalo, Josef s Marií byli úspěšně vypuzeni na kraj města Betléma do salaše, kde se Ježíšek narodil za zpěvu andělů.

Narození malého Ježíška rozněží celý křesťanský svět. Lidé otvírají své peněženky a posílají dary různým organizacím, a i své rodině a přátelům.

Za války jak té první, tak té druhé se přerušovaly boje.

Tato silná skutečnost, totiž že Bůh přišel na svět v lidské přirozenosti, člověka zastaví a v srdci se rodí velká Naděje. Je na nás, jestli ji nepřehlédneme. Přeji všem zúčastněným, aby se Pán Ježíš narodil i ve vašich srdcích a stal se tak Pánem vašeho života s podílem na Jeho věčnosti.

Ludmila Krčová

Zátorská kaple a Luboš Horák

V Zátoru na svahu stojí malá kaple. Do roku 2003 patřila evangelické církvi v Krnově. Byla vybudována v roce 1898 na malém hřbitově hrstkou německých evangelíků ze Zátora, Čakové, Nových Heřmínov a Krasova.

V roce 1550 byla obec zcela evangelická, avšak roku 1623 přešlo panství Hohenzollernů (protestantů) do rukou pánů Lichtensteinů (katolíků). Násilná rekatolizace vykonala své, stejně jako v ostatních oblastech české země. Již v době toleranční zmiňují historické prameny, že se v Zátoru scházeli tajní evangelíci v nějaké staré chaloupce. Pak dlouho není žádných zpráv. V r. 1861 císař zrovnoprávnil všechny církve (tzv. protestantský patent). Za 37 let stála zátorská kaple v plné

kráse a 23. 4. 1898 byla vysvěcena. Účast pěkná, kaple nestačila pojmout všechny věřící.

Po 2. světové válce, kdy byli němečtí obyvatelé vystěhováni, kaple a hřbitov pustly. Bohoslužby se znovu konaly teprve po obživení sborového života v krnovském sboru ČCE. V době působení kazatele Bronislava Kielara (1971-1988) se provedla údržba kaple, ale časem bohoslužby skončily pro postupný nezájem místních členů sboru. V 90. letech staršovstvo krnovského sboru rozhodlo o předání kaple obci, ta však neměla zájem. Byla provedena alespoň určitá údržba – oprava střechy (spíše z bezpečnostních důvodů). Kaple nebyla žádným způsobem provozována.

Proč to všechno píšu? Začátkem tohoto roku zemřel

náš bratr v Kristu – rodilý zátorák Lubomír Horák. V Dobrém Pastýři z roku 2020 jsme si mohli přečíst rozhovor s Lubošem. Jakou roli v jeho životě hrála stará, zdevastovaná, nevyužívaná kaple?

Luboš vzpomíná: „Bylo mi 40 let. Hřbitov s kaplí vandaloš často ničili a vykrádali hroby. Jednoho dne jsem si všiml, že již několikrát kolem kaple pracovala starší žena s šátkem na hlavě, sekala kopřivy, snažila se zlikvidovat „prales“ a upravit okolí. Nedalo mi to a šel jsem prozkoumat situaci. Pustil jsem se do hovoru: „Proč tady pracujete? Co z toho máte?“ Bylo to nelogické, ale něco mě přitahovalo. „Toto že je Boží dům? A říkáte, že se také o mě Bůh zajímá?“ Slovo dalo slovo a býval z toho dlouhý rozhovor. Tak jsem začal objevovat svět, kde život má nějaký smysl a někam směřuje. S touto ženou (jmenovala se Růžena Maláčová) jsme vedli dlouhé rozhovo-

• Obnovená kaple

• Zátor 1968 - nepořádek uvnitř

ry o víře v Boha a já se nechal pozvat na bohoslužby do Krnova. Prostředí sboru mě oslovovalo. Cítil jsem, že zde bude můj duchovní domov a s Bohem chci spojit svůj život. - V roce 2003 vedení obce změnilo rozhodnutí a na základě darovací smlou-

vy obec Zátor kapli převzala. Krásně to tam zušlechtili. Využívá se ke koncertům, výstavám a podobně. Jsem rád, že ji nekoupil nějaký podnikatel. Kdo ví, co by z ní bylo. - Když se dnes dívám do polí na svah, kde stojí kaple, vzpomínám na Bronislava

Kielara a Růženu Maláčovou, kteří stáli v začátcích mého života s Bohem.“

Úžasné! Pán Bůh si může použít i starou zdevastovanou kapli a samozřejmě živé křesťany v ní, aby oslovil člověka a dal se mu poznat.

VM

Narozeniny ve sboru v dubnu až červnu 2026

Milí přátelé v Kristu, v tomto čísle Dobrého Pastýře si opět připomínáme jména všech, kteří budou slavit své narozeniny v následujících měsících. Přejeme všem níže uvedeným pevné zdraví, Boží ochranu a hojnost požehnání. Všem těmto i ostatním připojujeme přání krásného prožití Velikonoc, radost ze vzkříšeného Pána.

Redakční rada Dobrého Pastýře

KRNOV:

DUBEN:

Andrea **Barešová** (roz. Polišenská), Rostislav **Sedláček** (1985), Simona **Jasko**, Květoslav **Šimek**, Anna Magdalena **Jančová**, Jana **Zmrzlíková**, Norbert **Gürtler**, Jiří **Vasiliadis**, Kateřina **Sewerin**, Zdeněk **Zmrzlík**, Miriam **Zmrzlíková**

KVĚTEN:

Vladimír **Strádal**, Nikolaj **Čepara**, Hana **Svitilová**, Šimon **Janča**, Ondřej **Švéda**, Věrka **Wdówková**, Kateřina **Vašířová**, Tereza **Chlápková**, Jiří **Černošlák**, Šimon **Tyleček**, Zdenka **Kolářová (Mičanová)**, Alena **Kubicová**, Jaromír **Kunášek**

ČERVEN:

Milan **Svitil**, Irina **Kchilia (Yuhás)**, Arnošt **Galda**, Marta **Marková**, Alžběta **Šimková**, Karel **Kovalčík**, Iva **Kunášková**, Tamara **Maláčová**, Bedřich **Marek**, Eva **Roztomilá**, Ludmila **Vavrečková**, Jiří **Marek** (2015), Jan **Maláč**.

BRUNTÁL:

KVĚTEN:

Emílie **Benková**, Ludmila **Hérodková**, Jana **Peřtová**, Lenka **Zdvyhalová Tvrdá**, Petr **Lakomý**, Anna **Lakomá**, Elisabeth **Volná**

ČERVEN:

Filip **Kielar**, Ondřej **Kielar**, Tobiáš **Lakomý**, Jonáš **Lakomý**

nocování
v týpí

SPÁLOV 26
18.-26.7.

Láká tě dobrodružství v přírodě?
Chceš si vyzkoušet bydlení v týpí?
Máš rád večerní táboráky?
Baví tě hry v lese a koupání v řece?

Pojed' s námi na tábor!

Kde: Spálov (okr. Nový Jičín), Podlučená louka u Odry

Kdy: 18.-26.7.2026

Kdo: kluci i holky od 9 do 14 let

Pořadatel: YMCA Orlová, hlavní vedoucí: Štěpán Janča

Za kolik: 3.800,- Kč (při včasném přihlášení pěkná sleva)

informace: <http://www.ymcaorlova.cz/tabory/tabor-spalov/>

